

новітніх технологічних інновацій. Об'єктом реінжинірингу є технологія проектування та реалізації бізнес-процесів. Реалізація реінжинірингу на підприємстві включає наступні необхідні етапи.

Перший етап. Розробка образу майбутнього бізнесу підприємства і схематичне опрацювання його майбутньої стратегії. На цьому етапі здійснюється постановка стратегічних цілей діяльності, встановлюються існуючі обмеження по ресурсах, і формуються цільові функції ефективності.

Другий етап. Аналіз бізнес-процесів в рамках існуючої стратегії підприємства.

Третій етап. Розробка моделі нової конкурентної стратегії та моделювання нових бізнес-процесів підприємства. На цьому етапі необхідна тісна взаємодія між фахівцями інформаційних технологій та експертами в предметній області бізнесу, оскільки спочатку здійснюється створення інформаційної системи. А потім на основі методів імітаційного моделювання моделюються нові бізнес-процеси.

Для ефективного вирішення завдань бізнес-проектуювання використовують засоби інформаційного моделювання, такі як ERwin, ARIS та інші, що дозволяють генерувати реальні структури зберігання даних.

Література

1. П.П.Маслянюк, О.С.Майстренко Бізнес-інжиніринг організаційних систем // Наукові вісті НТУУ»КПІ». – 2011. – №1. – с. 69-78
2. Л.М. Таранюк Науково-понятійний апарат реінжинірингу бізнес-процесів підприємства // Механізм регулювання економіки, 2009, № 4, Т. 1. – с.97-104.
3. Електронний ресурс – <http://profinstrument.org/index.php/analitika/2040-reinzhiniring-biznes-procesiv-etapi-rozrobki-ta>

УДК 638

Н.І.Камінська

Львівський національний університет імені Івана Франка

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

N. Kaminska

FORMATION OF SYSTEM OF STRATEGIC DEVELOPMENT OF ECONOMIC SYSTEM

Вперше поняття стратегічного розвитку з'явилося на початку 70-х років ХХ століття. Менш ніж за десять років управління стратегічним розвитком впровадили близько 45% найкрупніших корпорацій США, і далі

швидкими темпами стратегічний підхід до управління розповсюдився в світовій практиці управління економічними системами різного рівня.

На сьогоднішній день беззаперечною умовою успішного довгострокового розвитку організації є вміння своєчасно передбачати можливі зміни в оточуючому середовищі та вчасно адаптовувати свою діяльність до них. Необхідною складовою стратегічного мислення сучасних керівників повинна бути спрямованість на організацію майбутнього, таким чином стратегічне управління повинно лежати в основі загальної системи управління організацією.

Сучасний світ характеризується надшвидкими змінами, глобалізаційними процесами і пов'язаними з ними: високою конкурентністю та новими потребами споживачів, але, водночас, і появою нових можливостей для розвитку завдяки сучасним новітнім технологіям та розвитку інформаційних систем. Для економічної системи, яка функціонує в таких умовах відсутність або, навіть, помилкове формування стратегії розвитку може призвести до катастрофічних наслідків аж до її зникнення. Фактично, система управління організацією в умовах нестабільного, мінливого оточуючого середовища повинна бути адаптивною, динамічною та забезпечувати конкурентоспроможність в перспективі, тобто системою стратегічного управління.

I. Ансофф розглядав управління стратегічним розвитком в розрізі двох взаємопов'язаних складових: стратегічного управління, що пов'язане з розвитком стратегічного потенціалу економічної системи та оперативного управління, яке орієнтоване на досягнення прибутку в короткостроковому періоді. Зупинимось на першій складовій. Система стратегічного управління є індивідуальною для кожної окремо взятої організації, так як залежить від взаємодії таких чинників як: її розмір, виробничий потенціал, рівень розвитку тощо, проте обов'язково повинна характеризуватись: цілісністю, адаптивністю, динамічністю, інформаційною забезпеченістю, методологією.

Прийнято розглядати стратегічне управління – як концепцію «виживання» в певних умовах, а одним з головних принципів, на основі якого

будується стратегія розвитку економічної системи є сприйняття оточуючого середовища як ворожого. На нашу думку, саме формування головної місії економічної системи як «виживання» не дозволяє їй повністю розкрити свій потенціал та успішно розвиватись в майбутньому. Пригадаймо закон необхідної різноманітності в системах управління В.Р. Ешбі, згідно з яким управління може бути забезпечене тільки в тому випадку, якщо різноманітність засобів керуючого (в даному випадку всієї системи управління) принаймні не менша, ніж різноманітність керованої ним ситуації. Правильне оцінювання різноманітності керованої системи за

наявності збурень та об'єктивної пропускну здатності керуючих органів є необхідною умовою забезпечення ефективності функціонування економічної системи на кожному етапі її розвитку. Іншими словами, якщо організація сконцентрована лише на те, щоб вижити у ворожому середовищі, вона буде не здатна функціонувати в ньому гармонічно та ефективно в довгостроковому періоді.

Стратегія «життя» на відмінну від «виживання» спрямована на усвідомлення індивідуальних особливостей організації, які допомагають її уособленню та визначенні конкурентних переваг, спонукує не обмежуватись, а шукати нові можливості розвитку. Поведінка успішної сучасної організації повинна бути не реактивною, а проактивною, коли вона сама в процесі адаптації до навколишнього середовища створює нове оточення та здатна розглядати альтернативні варіанти розвитку.

Важливим є розуміння проблем з якими стикається економічна система в процесі функціонування. Хибним є обмеження лише минулим досвідом вирішення подібних задач, адже маємо справу з динамічністю усіх процесів, які протікають у суспільстві. Усвідомлення проблемної ситуації повинно бути глибоким, а система керування повинна бути наділена властивістю пошуку рішення у самій проблемі.

Отже, сучасна парадигма стратегічного розвитку покликана забезпечити організації підвищенні шанси на стійкий розвиток та формування нової управлінської культури.

УДК 338

Т.И. Каткова, В.А. Головко

Национальный технический университет

«Харьковский политехнический институт»

**ДИАГНОСТИЧЕСКИЕ ЭКСПЕРТНЫЕ СИСТЕМЫ С
БИНЕЧЕТКИМИ ВХОДНЫМИ ДАННЫМИ**

Katkova T.I., Golowko V.A.

**DIAGNOSTIC EXPERT SYSTEM WITH FUZZY INPUT
VARIABLE**

Традиционные подходы к диагностике состояния экономических систем используют метод многомерного дисперсионного анализа. Основной недостаток метода – разбиение пространства возможных значений контролируемых параметров системы на два подпространства разделяющей гиперплоскостью, что приводит к двухальтернативной классификации объектов диагностики. Развитие этой технологии – регрессионный метод, который позволяет связать значения контролируемых параметров с значением идентифицирующего параметра системы. При этом числовое значение этого параметра определяет меру